

FEP.net

Revista digital de la Facultat
d'Educació i Psicologia

CONSELL DE REDACCIÓ

Muntsa Calbó
Josep Clara
Anna-M. Corredor
Josep Dalmau
Margarida Falgas
Mònica González
Montse Tesouro
Montse Vilà
Toni Vilà

FOTOGRAFIES

Muntsa Calbó
M. Antònia Canals
Anna-M. Corredor
Jordi Feu
Cristina Martínez
Laura Morejón
Lidia Ochoa
Joaquim Pèlach
Yvette Riera
Manel Rodríguez
M. Rosa Terradellas
Carles Trèmols
Jaume Vilà
Arxiu IDDIC

DISSENY I MAQUETACIÓ

IDDIC (www.iddic.com)

CONTACTE

Facultat d'Educació i Psicologia
C. Emili Grahit, 77 - 17071 Girona
Tel. 972 41 83 00
Fax 972 41 83 01
fep.net@udg.es

FITXA BIBLIOGRÀFICA

DL: GI-1330-2005
ISSN: 1885-6551

El contingut dels articles signats
és responsabilitat dels seus autors.
Els articles no signats són assumits
pel Consell de Redacció

Un indicador interessant a considerar a l'hora de valorar la salut de diferents societats podria ser justament la quantitat de temps lliure que posseeixen i el tipus d'activitats amb què ocupen aquest temps. En el nostre cas, segons totes les estadístiques de què disposem, la major part del temps lliure es dedica a mirar la televisió, a "anar de compres" o "de botigues", a connectar-se a internet, a jugar amb l'ordinador i enviar o rebre missatges. Cap d'aquestes activitats era significativament important només cinquanta anys enrere i en canvi avui ocupen un part important del nostre temps. És lògic, doncs, que ens aturem a pensar-hi i a valorar-ne el significat.

Sense poder parlar d'un estat del benestar, és cert que alguns països hem arribat a unes fites de confort prou considerables. Mai com ara hi havia hagut la possibilitat de disposar d'un temps tan gran alliberat del treball i de les diferents necessitats i obligacions i alhora havíem tingut una oferta

tan gran de recursos i mitjans per a fer possible els nostres desitjos i capricis. La indústria de l'oci ens proporciona la possibilitat de convertir el temps lliure en temps de plaer, de satisfacció immediata i de consum il·limitat. Al costat d'això hem de veure, però, que aquest sistema ens porta fàcilment a ser consumidors passius i obedients, espectadors resignats i ciutadans convençuts.

El temps lliure pot tenir -i sovint té- aquesta dimensió alienadora o simplement passiva, però també hi cap la recreació personal, la creació cultural, la participació social activa, el voluntariat compromès o la simple i tan necessària reflexió i contemplació. El temps lliure no és, doncs, un temps residual o poc important en la societat actual. És un

temps vital i determinant en el nostre sistema de vida. Representa un dels principals motors per a la l'economia mundial, és també el temps per a la construcció de ciutats més humanes, el temps per a la sensibilitat, la cultura, la festa, etc.

Parlar d'educació en el temps lliure és parlar del valor personal, social i cultural que pot representar aquest temps i del treball educatiu a fer per a poder-lo gaudir plenament, amb responsabilitat i el màxim de llibertat possible. En aquest número et convidem a reflexionar de manera especial sobre aquests reptes i esperem que sigui prou estimulator i provocador del diàleg i el debat. ◀

Pere Soler,
Professor del Departament de Pedagogia

